sken", men er forøvrigt villig til, hvis Elisa Petersen siger dette, at tro, at Udtrykket er sagt i Hurtighed.-

Esther Carstensen har lige fra det Øjeblik, da hun blev Formand for Københavnskredsen mærket stor Uvilje imod sig hos "Kontoret, som vi jo alle ved er vanskeligt at samarbejde med", hun har saaledes "ofte følt det, som om hun maatte gøre en Undskyldning for sin Tilværelse", og da hun ved, at hun er det fredsommeligste Menneske paa Jorden, tvivler hun om, at der vil være nogen anden, der som Formand for Københavnskredsen bedre end hun vil kunne samarbejde med Th. Daugaard, hvis Væsen hun betegner som "uheldigt". Hun har imidlertid taget det Standpunkt at "finde sig i det", fordi hun anerkender Th. Daugaards "overordentlige Dygtighed og Varme for Kvindesagen".

A. Stampe-Feddersen synes, at E. Carstensen har forandret sig, siden hun er bleven Formand for Kbhvn.s Kredsen. Det har jo til Tider været nødvendigt at minde Kbhvns Kredsens Repræsentanter om, at de ogsaa var Medlemmer af Fællesstyrelsen.-

A. Rickmann beklager, at hun ikke, som Dirigent, paatalte Udtrykket "Knaldepisk", som hun finder uberettiget. Hun mindes tidligere Tider, hvor hun sad i F.U. og hvor alt gik paa fredeligste Maade.- Th. Daugaard var ogsaa den Gang Forretningsfører; er der derfor nu kommen Ufred ind, mener hun ikke, at det kan være Th. Daugaards Skyld alene.-

Johanne Andersen har ogsaa gjort den Erfaring tidligere, at Th. Daugaard havde et "uelskværdigt Væsen"; hun har i sin Tid ført dette frem i Fællesstyrelsen, har imidlertid lært, at det kun er en Skal, og hun synes ogsaa, at det er bleven mindre fremtrædende med Aarene.-

Ingeborg Tolderlund maa protestere imod, at man giver Medlemmer fra Landet det Indtryk, at Forretningsføreren har et "uheldigt" Væsen. Hun og flere i Hendes Kreds er af den ganske modsatte Mening.-

Julie Arenholt udtaler, at hun, der er kommen ganske ny ind i Fællesstyrelsen, fra første Øjeblik har mærket en systematisk Modvilje hos et Par af F.U.s Medlemmer mod Th. Daugaard og G.